

BOGORIA

Herb szlachecki. Jedno z najstarszych przedstawień tego lub podobnego herbu występuje w *Wapenboek Gelrego* i wyobraża: w czerwonej tarczy dwa złote ostrza od strzał, pionowo jedno nad drugim, nasadą zwrócone do środka. Nad tarczą hełm złoty z czerwonymi labrami, na nim srebrny paw zwrócony w prawo. Drugi rysunek w herbarzu Gelrego różni się barwami i brakiem klejnotu. Napis określający niezidentyfikowanego nosiciela, Niebieską barwę pola tarczy odnajdujemy w *Antyfonarzu* Klemensa z Piotrkowa z 1505 r.

W 1321 bądź następnym roku, w czasie pobytu Jarosława ze Skotnik na studiach w Bolonii, doszło do buntu żaków. Po zbyt pochopnym ścięciu Hiszpana Jakuba z Walencji, słuchacze prawa kanonicznego i innych wydziałów tamtejszego Studium Generale, postanowili przenieść się do Imoli. Mieszczanie Bolońscy, winni ścięcia Jakuba uczynili zadość prośbom studentów i wybudowali kaplicę pod wezwaniem Madonny Pokoju oraz ufundowali piękną tablicę, na której uwiecznili trzech syndyków pośredniczących w rokowaniach pomiędzy studentami a miastem. Wśród przedstawionych postaci widoczny jest także Jarosław ze Skotnik i jego herb Bogoryja, będący najstarszym wyobrażeniem herbu, który do dzisiejszego dnia możemy oglądać w Muzeum Miejskim w Bolonii.

Herb znany jest z licznych pieczęci, które zestawiono w poniższej tabeli. Występuje także w kaplicy św. Jakuba Apostoła w Łądzie nad Wartą.

PIECZĘCIE BOGORIÓW

lp.	właściciel	rok
1.	Mikołaj z Bogorii, wojewoda krakowski	1334
2.	Jarosław ze Skotnik, kanonik i archidiakon krakowski	1326
3.	Jarosław ze Skotnik, arcybiskup gnieźnieński	1342
4.	Świętosław, kantor gnieźnieński	1359
5.	Mikołaj z Kożuchowa, proboszcz gnieźnieński	1368-1370
6.	Dzierżław z Kożuchowa, burgrabia brzesko-kujawski	1380
7.	Paweł(Pasek) z Bogorii, podstoli i sędziezia ziemski sandomierski	1388
8.	Marcin ze Skotnik, może sędziezia ziemski sandomierski	1499

Varia

Polonia Maior – fontes

Klejnot: Klejnot herbowy wyobrażają rysunki w armoriałach *Gelrego*, *Bellenville* oraz zwornik z kościoła w Stopnicy. Jednym z najstarszych wyobrażeń tego substratu konstrukcji herbowej jest przedstawienie Bogorii na karcie dedykacyjnej *Biblii* fundacji arcybiskupa Jarosława ze Skotnik dla katedry gnieźnieńskiej w 1373 r.

W źródłach spotykamy dwie odmiany klejnotu, jedną tautologiczną i drugą przedstawiającą pawia. W pierwszej z odmian spotykamy się z różnym ułożeniem grotów strzał – pionowym lub poziomym. W *Herbach rycerstwa polskiego* Bartosza Paprockiego rysunek klejnotu jest połączeniem tychże dwóch odmian paw z grotem strzały, na tle pawich piór, ułożonych w krąg. Klejnot Bogorii znany jest ponadto z pieczęci Mikołaja, wojewody krakowskiego z roku 1334 oraz herbarza *Grünenberga* z XV w.

Herb Bogoria na zworniku w krużgankach klasztoru w Łądzie nad Wartą (XIV w.)

Zob.: Heymowski A., *Les cimiers*, s.132 nr 2; *Katedra gnieźnieńska*, t. I, s. 100 il. t. II, nr 44.

Lit.: Detloff S., *Bolońska płyta ekspiacyjna związana z Jarosławem Skotnickim*, BHS 23(1961), z. 2, s. 132 n.; Tęgowski J., *Krąg rodzinny Jarosława Bogorii* (w:) *Genealogia – polska elita polityczna na tle porównawczym*, Toruń 1993; Wdowiszewski Z., *Ród Bogoriów w wiekach średnich*, Roczn. Pol. Tow. Herald. 9(1928/1929), s. 1-96.

Varia _____